

til Kjøbenhavn til Finantsministeren, og da synes mig, at 1 Rd. pr. Mill. er altfor Meget. Hvad endelig de Tilfælde angaaer, hvor man kunde synes, at 4 Mill. var for Lidet, nemlig naar en Mand kun skulde føre et lille Stykke Vei, da forekomme disse mig ikke at have nogen særdeles Betydning. — Jeg skal ikke udtale mig videre, men ganske henstille, hvorledes den ærede Finantsminister vil modtage Forslaget, og hvorledes Thinget vil stemme over det.

Finantsministeren: Hvad de af det ærede Medlem stillede Endringsforslag angaaer, troer jeg, at han ikke har Ret, naar han mener at kunne parallelisere Skattecommissairerne og Overskattecommissiionerne med de Commissiioner, han nævne. Jeg anseer 3 Rd. for at være det Mindste, som man kan give dem i Diæter, og naar det ærede Medlem nævne forskellige Taxationsfolk, der fik 2 Rd., saa glemte han, at disse i Reglen kunne være hjemme igjen til Natten, hvorimod de Mænd, der her er Tale om, maae være ude om Natten, rejse fra den ene Commune til den anden, hvorved der paasføres dem Udgifter, som de Andre ikke behøve at paadrage sig. Jeg maa derfor paa det Bestemteste fraraabe, at man ned sætter disse Diæter; de ere efter min Overbeviisning ikke større, end at de knap ville slaae til for at dække Udgifterne, og man kan dog ikke forlange, at disse Folk ovenkjøbet skulle sætte Penge til. Jeg indrømmer, at Spørgsmaalet er mere tvivlsomt med Hensyn til Befordringsgodtgjørelse, navnlig for Landets Vedkommende, hvor jo de fleste af de Folk, som ville blive anvendte til Skattecommissairer, selv have Befordring; men ogsaa der maa man dog erindre, at de ofte maae være ude om Natten og i Reglen maae have en Mand med til at passe Hestene, saa jeg troer ikke, at de ville kunne komme ud af det med Mindre. Smidlertid skal jeg ganske henstille til det ærede Thing, om det vil blive staaende ved Lovforslagets 1 Rd. eller ned sætte Reisegodtgjørelsen til 4 Mill. Jeg antager, at det muligt kan gaae med 4 Mill., men, som sagt, jeg skjønner ikke, at 1 Rd. er for Meget. Der er ogsaa nogle Keiser, som det ærede Medlem maastee ikke tænker paa, og

det er dem, som gaae fra Kjøbstad til Kjøbstad; det er ikke sagt, at disse Kjøbstæder ligge saaledes paa den store Route, at Vedkommende netop den Dag, de skulle rejse, kunne faae ofsentlig Befordring, og skulle de altsaa leie Befordring, saa vil uden tvivl 1 Rd. pr. Mill. ikke være for Meget. Dette Spørgsmaal skal jeg, som sagt, henstille til det ærede Thing, men Forslaget med Hensyn til Diæterne finder jeg mig foranlediget til at modsætte mig.

Hvad angaaer de af Udvalget stillede Endringsforslag, skal jeg med Hensyn til det under Nr. 1 bemærke, at jeg finder det i sin Orden, at Betalingsterminerne for Skatten fastsættes i selve Loven, og jeg kan ikke have Noget at erindre imod det Tidspunkt, der er valgt for det første Halvaar, nemlig den 31te December, idet det ikke er af nogen stor Betydning for Statskassen, om den faaer Indtægten en Maaned tidligere eller sildigere. Heller ikke kan jeg skjønne, at denne Tidfrist skulde kunne lægge nogensomhelst Hindring iveien for, at de Operationer med Hensyn til Skatteansættelsen, som Loven forudsætter, kunne være tilendebragte saa betids, at Skatteopfrævningen kan være sluttet den 31te December dette Aar. Jeg har altsaa Intet at erindre mod Udvalgets Forslag under Nr. 1. — De under Nr. 2—7 stillede Forslag ere jo ikke Andet end Redactionsforslag, som der fra min Side ikke kan være Anledning til at rejse Indvending imod. — Jeg har selv til § 7 b. stillet et Endringsforslag, som gaaer ud paa at udfylde et af de Huller i Lovforslaget, som under dets Behandling have fremstillet sig for mig. De Herrer ville nemlig erindre, at der i § 7 b. staaer, at, naar en Person har Ophold i to Communer, skal hans Indtægt fra det foregaaende Aar deles mellem disse Communer i Forhold til den Tid, han har havt Ophold i dem. Nu er det aabenbart, at der ogsaa kan tænkes saadanne Tilfælde, at en Person i selve Skatteaaret kan have Ophold paa flere Steder, uden at han det foregaaende Aar har havt Ophold noget af Stederne. Der mangler saaledes en Regel for, hvad der i dette Tilfælde skal gøres, og det er til Udfyldelse af denne Mangel, at Forslaget under Nr. 1 af mig er stillet. Jeg har i Henhold til de Grundsætninger, der forøvrigt